

Americko-evropský konflikt kvůli válce na Ukrajině narůstá

3. 6. 2022 kuryr

Zatímco jednotná fronta NATO proti invazi Vladimira Putina na Ukrajinu zůstává oficiálně nedotčena, mezi Evropany a Američany se rozvíjí viditelná divergence.

Bidenova administrativa poskytla vojenskou pomoc v hodnotě 40 miliard dolarů, aby pomohla prezidentu Zelenskému vyhnat Rusy z Ukrajiny. Francie a Německo, které se tento týden připojily k nejnovějším sankcím EU na ruské banky a export ropy, mezitím diskutují s Putinem o možnostech příměří, které by Rusům pravděpodobně ponechalo jejich zisky.

Samotná veřejná debata ve Spojených státech osciluje mezi jestřáby, kteří chtějí porazit Putina, aby zničili důvěryhodnost Ruska jako supervelmoci, a holubicemi, které se snaží udržet válku a nezamyšlený, ale ničivý globální ekonomický dopad proti zmírnění sankcí uvalených na Rusko.

Americký státník Henry Kissinger nedávno na konferenci v Davosu řekl, že válka musí skončit během příštích dvou měsíců, i kdyby to znamenalo postoupení území Ukrajině, aby se zabránilo přímému konfliktu mezi Východem a Západem. Na druhé straně levicový miliardářský aktivista George Soros na konferenci prohlásil, že porážka Ruska je nezbytností.

Postupně zaznívají pochybnosti o užitečnosti unáhleného přijetí Švédska a Finska do NATO. Přistoupení Švédska a Finska by prodloužilo pozemní hranici aliance s Ruskem o 800 mil a trvale uzamklo Rusko za zdi NATO, ale přichází s novými závazky USA v Evropě a odvádí pozornost od jejích problémů v Evropě, Asii a na Středním východě.

Ambice Vladimira Putina obnovit bývalé sovětské impérium ve východní a střední Evropě na Ukrajině zcela jistě zemřely. Rusko je sice stále jadernou velmocí, ale není pozemní mocností schopnou vyhrát konvenční válku proti NATO nebo jednotlivým těžce vyzbrojeným zemím, jako je Finsko nebo Polsko.

Bez bezpečnostní dohody, kterou potřebuje od Západu, historického nepřítele, se její bezpečnost zaměří na spojenectví s Čínou, Íránem a možná Indií, její schopnost kybernetické války a nakonec její jaderný arzenál. Putin vyslal v tomto směru signál minulý týden úspěšným testem hypersonické střely typu Zircon, proti které Spojené státy nemají žádnou ochranu.

Na Ukrajině americká vojenská štědrost znamená, že Putin už nebojuje, aby vyhrál, ale aby zajistil, že ruská důvěryhodnost přežije mír, což znamená, že ruský mluvčí části Ukrajiny, které těžká ruská armáda dobyla navzdory těžkým ztrátám, zůstávají.

Zatím se zdá, že Rusové nejsou schopni postoupit mnohem hlouběji na Ukrajinu, ale dobrovolně se nevzdají toho, co dobyli. Ukrajincům se je zatím nepodařilo odrazit.

To, jak se Biden na válku dívá, bude klíčové nejen pro jeho nejbližší budoucnost, ale také pro soudržnost aliance NATO. Převáží cena za ponížení Putina – to vše na úkor Ukrajiny – zhoršující se ekonomické dopady sankcí na svět, které pociťují dokonce i Spojené státy?

Biden zatím zůstává rozhodnutý. Dokonce překvapil svou vlastní vládu tím, že slíbil, že bude Tchaj-wan vojensky bránit, pokud na něj Čína zaútočí, přestože USA nemají vůči Tchaj-wanu o nic více smluvních závazků než vůči Ukrajině a záměrně se vyhýbaly uzavření jakýchkoliv obranných smluv.

Pokud bude Bidenova administrativa trvat na jasné porážce Ruska, není zaručeno, že Evropané budou následovat. Zastavení bojů a mírové rozhovory se staly evropskou prioritou, i když pouze s plnou americkou účastí, což je v současnosti mimo Bidenův radar.

Biden s Putinem mluvit nebude, ale Evropané jsou v kontaktu. Německý kancléř Olaf Scholz a francouzský prezident Emmanuel Macron o víkendu uspořádali konferenční hovor s Putinem. Prosadili příměří, jednání mezi Putinem a Zelenským a zrušení ruské námořní blokády Oděsy, aby mohl být obnoven klíčový ukrajinský export pšenice.

Zelenskyj stojí před dilematem, zda se postavit na stranu ochotných Evropanů, kteří mu nabídli vytoužené členství v EU, nebo na stranu Američanů, na jejichž rostoucí vojenské pomoci závisí každá šance, jakkoli malá, vystěhovat Rusy ze země.

Ví, že Američané jsou nestálí spojenci – viz Afghánistán ponechaný Talibanu, Irák ponechaný Íránu a Libye ponechaná svému osudu – kteří využívají ukrajinskou tragédii pro své vlastní cíle. V určitém okamžiku se Zelenskyj bude muset rozhodnout, zda je pro dlouhodobé zájmy Ukrajiny nejlepší vzdálené USA nebo sousední Evropa.

Zelenského obtížné možnosti také nabízejí Putinovi záchranné lano. Dávají mu šanci postavit Evropany proti Američanům, ale také připomenout těm Rusům znepokojeným průběhem války, že jejich hlavním nepřítelem jsou stále Spojené státy, nikoli jejich obchodní partneři z EU.

EU v pondělí schválila nové sankce proti Rusku, které podle předsedkyně Komise Ursuly von der Leyenové sníží vývoz ropy do Evropy do konce roku o 90 procent. Důležité je, že embargo nemá vliv na ruský export plynu, na kterém je EU ještě více závislá.

Dodávky ropy ropovodem budou pozastaveny pouze do doby, než francouzsko-německé iniciativy s Putinem pokročí. Uvidí se, jak inflaci zasažené ekonomiky EU přečkají reakce průmyslu a veřejnosti na své oběti, jak válka pokračuje. Ropa je vzácná a obnovitelné energie, na které von der Leyen spoléhá při nápravě nedostatku, jsou ještě vzácnější.

V USA takzvaní realisté zahraniční politiky říkají, že USA již udělaly vše, co mohly, aby Ukrajinu bránily, aniž by riskovaly přímou krizí s Ruskem.

Cíl ministra obrany Lloyda Austina oslabit Rusko, aby nemohlo na nikoho zaútočit, byl již splněn a vstup Finska a Švédska do NATO s sebou přináší nové závazky, kterých může Washington litovat.

Dr Sumantra Maitra v analýze pro konzervativní Centrum pro americkou obnovu napsala: „Zjednodušeně řečeno, Rusko nebude v brzké době hegemonickým přízrakem visícím nad Evropou... Rusko je zvládnutelná hrozba, kterou jsou evropské státy stále více schopny kompenzovat samy.

Dodal: „Ani Finsko ani Švédsko nepřispívají k bezpečnosti aliance natolik, aby ospravedlnily dodatečné náklady. Přijetí těchto dvou států by znamenalo další dva protektoráty, pro které by byly Spojené státy smluvně zavázány k jaderné válce.

ZDROJ